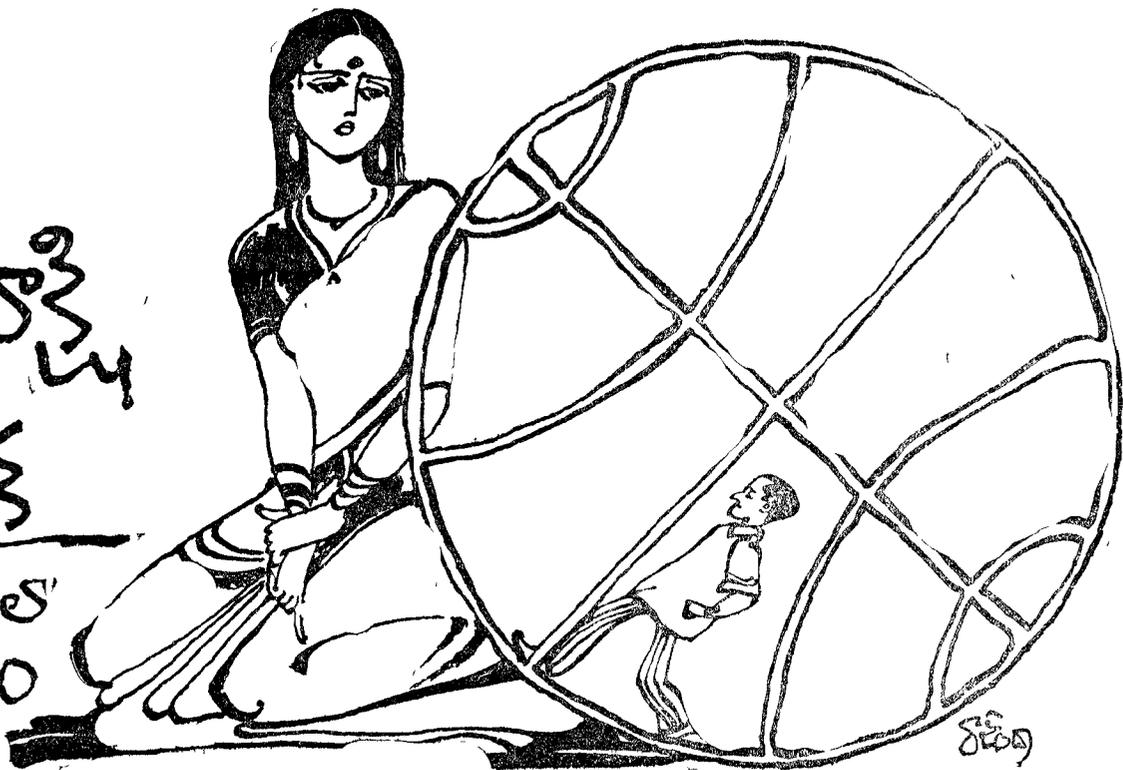

కొమ్మకొరిక విమల కథ

కామాక్షికి విన్నాళ్ళ నుంచో తీరని కోరిక ఒకటుంది ...

లోకంలో కొందరికి కోరి కోరిక ముందే కొన్ని కోరికలు చటుక్కున తీరిపోతుంటాయి. మరికొందరికి ఏదో ఒకనాడు తీర్చుకొనే అవకాశాలు వస్తుంటాయి ... కాని, చాలా మందికి చాలా చాలా కోరికలు ఏ నాటికీ తీరనివిగానే మిగిలిపోతుంటాయి !

తీరని కోరికల్లో మూడు రకాలున్నాయి. తీర్చుకోవడానికి అశక్యమని తెల్పుండి కూడా అత్యాశకు పోయి కోరుకొనేవి ఒక రకం - తీర్చుకోగలిగే శక్తి వున్నా దానికన్నా ముఖ్యమైనది మరొకటి వుందని తమంతట తాము వాయిదాలు వేసుకొనేవి రెండోరకం - తన తున్నంతలోనే తన చిన్న కోరిక తీర్చుకోవాలని తపన పడుతుంటే - అనుకోని ఆటంకాలు వచ్చి ఆ ముచ్చట తీరకుండా పోవటం మూడోరకం !

ఈ మూడవ తరగతికి చెందినది కామాక్షి కోరిక !

విలాగయినా తన కోరిక తీర్చుకోవాలన్న వట్టుదల మినహా ఆమె వ్రాహ్మశ్రేణులూ ఆ మూడవతరగతి పాద్ములు అధిగమించలేదు ! అందరూ ఏ తులకీ ఎగరలేదు !

విదిగి విదగని వయసులో బడిగోడల మీద చదివిన 'దురాశ దుఃఖమునకు చేటు' అన్న మాటలకి అర్థం అప్పుడు తెలుసుకోలేక పోయినా ... విదిగాక ఆ మాటలనే కాదు 'ఏత చెట్టుకంత గాలి' అన్న నురో సామెతని కూడా బాగా అర్థం చేసుకుంది ఆ తర్వాత అలాంటి సూక్ష్మ శైలి జీవితంలో అన్యాయంను కోవటమూ నేర్చుకుంది !

బదవ క్లాసుకి మించి చదవలేక పోయినందుకు ఆమె ఎవర్ని నిందించలేదు. పల్లెటూర్లో వుట్టి పెరిగింది తను. అక్కడ అందరి లాంటిదే తను అని సరిపెట్టుకుంది. సిల్కు పరికిణీలు కట్టినందుకు కన్ననాళ్ళను సాధించి పోయలేదు ... ఈ మాత్రం బట్టలు కూడా లేని వాళ్ళెంతో మందున్నారని ఎవరూ చెప్పకుండానే తెల్పుకుంది. గొప్పింటి కోడలు కాలేదని చిన్నబుచ్చుకోలేదు. గు మా స్త్రీ భార్యనయితేనేం పట్నంలో కాపురమే ఒక గొప్పని మురిసిపోయింది. పెళ్ళయి పద్దెనిమిదేళ్ళయినా పట్టుచీరకటి మగడు కొన్నాడు కాదని అసంతృప్తి పడలేదు ... నేతవీరయినా క్రొత్త చీర కొన్నాడే పండగ చేసుకొని సంబరపడింది ! ... ఇదీ అదీ అనియేమిటి ? జీవితంలో అందిన దాంట్లోనే ఆనందం అందుకొని సంతుష్టి పడింది. భర్త అమర్చి

పెట్టిన దాంట్లోనే అన్నయ్యల్లాలు చవి చూసింది !

మరయితే కామాక్షికి తీరని కోరిక యేమిటి ?

ఒక ఒక బంగారు గజల బత చేయించు కోవాలని కాదు. నేతనే అయిన ఒక్కసారిగా పెట్టెనిండా వీరలు కొని పెట్టుకొని కన్నుల విందు చేసుకోవాలని కాదు మరి కాన్కరత పెద్ద పెద్ద గయలన్న అద్దెయిల్లోకి మారాలని కాదు ... ఇలాంటి సర్వసాధారణ మైన సగలూ కోరికలేవి కావు

కొందరికి తమకున్నది వుష్టి. తమ కుంటేనే పంతుష్టి. కాని కామాక్షిలాంటి ఒకటి మన్నెపు గుష్టిలు లేవు. సమిష్టిగా ఆశ్చీయులతో కలిసి ఆనందంలో ఒక పాలు పంచుకోవటంలోనే ఆమెకు తృప్తి ఉంది

కొందరు తమకు చిన్ననాడు తీర్చుకోలేని ముచ్చట్లు తమ పిల్లలకి తీర్చిపెట్టి మురిసి పోతుంటారు కామాక్షికి ఆ కోరిక కూడా తీరనిది కాదు తను కట్టలేకపోయిన సిల్కు పరికిణీలు తన పిల్లలచేత కట్టిస్తోంది. కొడుకులతోపాటు కూతుళ్ళని హైస్కూల్లో చదివిస్తోంది.

ఇంకయితే కామాక్షికి తీరకుండా మిగిలి పోయిన ఆ కోరిక యేమిటి ?

వివరమునా వింటే నవ్యతారపు జంకుతో ఆమె ఎవరికీ చెప్పలేదు చివరకీ భర్త శంకరానికి కూడా చెప్పింది కాదు అతనికి ముందు తెలిసే అతను ఒప్పుకోదేమో అన్న అస నమ్మకం ఒకవేళు - ముందు చెప్పకుండా హఠాత్తుగా ఈ ముచ్చట తీర్చుకుని అతన్ని ఆశ్చర్యపరచుటలోనే ఒక ధీల్ ఉంటుందని ఊహ మరొకవైపు ... ఆమె పెదవిని దాటి ఈ సంగతిని బయటకు రాకుండా చేసాయి.

ఆమె అలా భావించడంలో ఏ మాత్రం ఆశ్చర్యం లేదు. కారణం ... ఆమె కోరిక ఆమె భర్తకి సంబంధించినది కావటమే!

ఆమెకు పెళ్ళికాక పూర్వమే ఈ కోరిక పుట్టింది! కమ్మని కలలు కనే కన్నెవయసది ... ఎదురింట్లో ఒక పెళ్ళి జరిగింది. ఆ పెళ్ళికి వెళ్ళింది కామాక్షి పెళ్ళికొడుకుని చూసింది. ఎదివరకు చాలా మంది పెళ్ళి కొడుకుల్ని చూసింది కాని అలాంటి ముస్తాబుతో ఎర్చీ అంతవరకు చూసి యెరుగను! అదే మొదటి సారేమో ... ఆ దృశ్యం ఆమె మనస్సుకి హత్తుకు పోయింది!

నూలు వేసుకోవటం వల్ల ఆ పెళ్ళి

కొడుకు అందంగా కనిపించాడో, అతని వొంట మీద వున్నందుకు ఆ నూలుకే అందం వచ్చిందో ఆమె వూహా కందలేదు!

తనకు రాబోయే పెళ్ళికొడుకు కూడా అంత చక్కగా వుండాలన్న కోరిక ఆమె కానాడే పుట్టింది! కాని, పెళ్ళి భూపులనాడే కాదు ... పెళ్ళి వేళ కూడా శంకరం అలాంటి బట్టలు వేసుకోలేదు! సంబరవడేవేళ అడంబ రాలకు పరిమితి లేదనే కదా ఈ అలంకారాలు అని ఆమెకా చిన్న వయసులోనే అనిపించింది! ఇప్పుడు కాకపోతే మరింకెప్పుడు ... ఎందరో వేసుకోవటంలేదా ... అని కూడా అనిపించింది.

ఆ మాట చెప్పిన తర్వాత భర్తలో అననే అంది కూడా! ... 'మీ నాన్నగారు కొనిపడితే వేసుకోనన్నానా?' అని మేల మాడడు శంకరం. తన తండ్రి కొనలేక పోయాడనేగా ఈ యెత్తిపాడువు ... అని ముఖం ముడుచుకుంది అప్పుడు. కాని, ఆ తర్వాత అత్తవారింట్లో పరిస్థితులు కూడా అంతంత మాత్రంగా ఉండటంచేతనే భర్త నూలు కొనుక్కోలేక పోయాడని అర్థం చేసుకుంది.

పెళ్ళికి ఆరేళ్ల ముందు పుట్టి పెరిగిన కోరిక పెళ్ళినాడు తీరనందుకు ఎంతో నిరుత్సాహం కలిగినా ... అప్పుడే తీరాలని యేముంది? ఆ తర్వాత మాత్రం తీర్చుకో కూడదా అని అప్పటికి సరిపెట్టుకుంది.

తను కాపురం వెట్టుకున్నాక ఒక నూలు కుట్టించుకోమని భర్తలో ఒకటి రెండుసార్లు అంది. 'ఎందుకు? వచ్చే సంక్రాంతికి మా అత్తారింటికి వెడుతున్నాగా!' అని పరిహాసం చేసాడు శంకరం. కాని, ఆ తర్వాత ... ప్రతినెలా తన జీతం నుంచి కొంత డబ్బు తండ్రికి పంపటం అతనికి తప్పనిసరి కావటం మాసాక మళ్ళీ ఆ మాట అడగటానికి ఆమెకు నోరు రాలేదు!

సరే, ఏదో ఒకనాటికి పరిస్థితులు అనుకూలించినప్పుడు అతని చేత తప్పకుండా కొనిపిస్తుంది. ఫుల్ నూలులో తన భర్తను చూసుకొని తను మురిసి పోతుంది.

కామాక్షి అలాంటి కలల కంటూండగానే నెలలు గడిచి సంవత్సరాలలోకి అడుగు పెట్టాయి. ఆమె కోరిక తీరే అవకాశం మాత్రం ఆమెకు కనుచూపు మేరలో కనిపించకుండా పోయింది!

శుభవార్త

తలనొప్పి, కడుపునొప్పి, చర్మ వ్యాధులు, నరాల బలహీనత, పిల్చు, స్త్రీల ముట్టుకుట్టు నొప్పి, ముఖ వ్యాధులు, మాత్ర వ్యాధులు, చక్కెర వ్యాధి, మూలశంఖ, పిల్లలు లేకపోవుట, దాంపత్య సుఖ లోపం మొదలైన వ్యాధులను, మా వైద్యశాల ప్రధాన వైద్యులు డాక్టర్ ఎన్.ఎస్. రావు గారు వాచీవరీక్షతో వైద్యము చేయుదురు.

సరీక్ష ఫీజు రూ. 15/- వ్యాధినిబట్టి చికిత్సకు చార్జి చేయుదురు. మందులు వారే ఇస్తారు.
NB : పేదల వైద్యము నెలకు రూ 15/- రెండు మాసములమందు ఒకేసారి తీసుకొనవచ్చును.

క్యాంపుల వివరం : ఫిబ్రవరి, ఏప్రిల్, జూన్ నెలలో

పాదరాజాద్ :	ప్రతినెల 1, 2, 3 తేదీలు :	జయాలాద్ , కోటి	నల్లారు :	11 వ తేది :	రాఘవ విహార్.
మహబూబ్ నగర్ :	4 వ తేది :	గణేష్ భవన్.	గుంటూరు :	12 వ తేది :	ఉడిపి శిక్ష్ణ భవన్. (స్టేషన్ రోడ్)
కర్నూలు :	5 వ తేది :	ఉడిపి హోటల్ (పెద్ద మార్కెట్ వద్ద).	రాజమండ్రి :	13, 14 తేదీల	శాంతి నివాస్.
గుంతకల్ :	6 వ తేది :	శ్రీ లాడ్స్.	కాకినాడ :	15 వ తేది :	ద్వారకా లాడ్స్.
కడప :	7 వ తేది :	ద్వారకా లాడ్స్.	వైజాగ్ :	16, 17 తేదీలు :	బృందావన్ లాడ్స్ (డాబా గార్డెన్స్)
తిరుపతి :	8 వ తేది :	హోటల్ విక్రం,	విజయవాడ :	18 వ తేది :	మాడరన్ కేఫ్, గాంధీనగర్.
		R.T.C. బస్సుస్టాండ్ ఎదురు.	ఖమ్మం :	19 వ తేది :	మయూర్ కేఫ్ (శేమ్ మహల్ లాడ్స్)
మద్రాసు :	9, 10 : తేదీలు :	కోమల విలాస్, నెం. 12,	వరంగల్ :	20 వ తేది :	హోటల్ నల్లరాజ్.
		ప్రాన్సిస్ జోసెఫ్ స్ట్రీటు, (జి.టి.) హైకోర్టు ఎదురుగా.	పాదరాజాద్ :	21వ తేది నుండి	హెడ్డాపేను.

సంప్రదించు కాలము : ఉ. 7 గంటలనుండి సా. 4 గంటల వరకు * నిరుద్యోగులకు, ఉద్యోగులకు శుభవార్త : పై సెంటరులో స్త్రీలు, పురుషులు ఏజంట్లుగా పనిచేసి, నెలకు రూ. 500 లు నుండి రూ. 1000 ల వరకు సంపాదించండి. డాక్టరును సంప్రదించండి :

ఎన్.ఎస్. రావుస్ క్లినిక్, ప్లాట్ నెం. 471, జూబిలీహిల్స్ రోడ్ నెం. 36, పాదరాజాద్-500034.

మొదట్లో రెండుకూడు సార్లు తన పుట్టింటి వాళ్ళిచ్చిన దయతేనే, ఇంటిభర్తలు మిగిల్చి దాచిపెట్టిన దయతేవేం కొంతడబ్బు పొగుచేసింది. మరికొంత వేసి అతన్ని సూటు కుట్టించుకోమని అడుగుదామను కుంది. అంతలోనే మరేదో అత్యవసరం వచ్చి అతనే ఆమెనడిగి డబ్బు పుచ్చుకున్నాడు. ఆ తర్వాత మరోసారి సరాసరి తన చెల్లెలు పెళ్ళికే వెళ్ళవల్సి వచ్చింది. ఇంకోసారి కాలేజీ ఫీజు కట్టాలని తిన్నగా ఆమెకే ఉత్తరం వ్రాసాడు మరి. రెండుకూడు సార్లు హతాత్తుగా వచ్చారు ఆడబడుచులు ... ఇలా రాసకుంటూ సోభే భర్తకి సూటు కొనాలని ఆమె చేసిన ప్రయత్నాల పట్టిక కన్న ఆమెకు వచ్చిన అటంకాల జాబితా పెద్దదిగా తయారవుతుంది. అయితే, అడుగుడుగునా అలా జరుగుతున్నందుకు ఎంత నిరుత్సాహం కలుగుతూ వచ్చిందో ... అలాంటప్పుడు ఆ డబ్బు గిండాలు గడిపినందుకు అంత సంతుష్టిగానూ వుండేది ఈ రిలీఫ్ మూలంగానే కాబోలు ఆమె మనస్సులోని కోరిక బలపీనమవటం అంటూ ఎప్పుడూ జరగలేదు!

దాలానుండికీ కొన్ని కోరికలు తీరనయినా తీరతాయి. తిగకపోతే కాలక్రమేణా అవి అణగారిపోతాయి. కాని, కామాక్షి కోరిక ఆమె మనస్సులో బలపడుతూ వచ్చిందే కాని ఏ నాడూ ఆమె మనస్సుని వదలిపెట్టి పోలేదు; ఒదో ఒక నాటికి తీర్చుకు తీరాలను

కామాక్షి కోరిక

కుంటూ వచ్చిందేకాని ఆ కోరిక మీద విరక్తి మాత్రం కలగలేదామెకు

చివరకి ఇలా అనుకోవటమే ఒక పరిపాటు వటం ... విన్నటికీ ఇది తీరని దవటం జరిగేదేమో! కాని, రెండేళ్లనాడు తన చెల్లెలు పెళ్ళికి వెళ్ళినప్పుడు తన మరిదిగారిని ఫుల్ సూటులో చూసాక ఈ వాయిదాలిక్క ఫుల్ స్టాప్ పెట్టాలని ఆ క్షణంలోనే నిర్ణయించుకుంది!

ఊరి నుంచి తిరిగి రాగానే భర్త ముందు ఓ తీర్మానం తెచ్చింది. "...దేనికి, ఎందుకు అని అడగద్దు ప్రతివెలా నాకో పదిరూపాయిలు యివ్వండి:"

"నా జీతమంతా నీకే తెచ్చిస్తున్నానుగా? కావల్సినంత తీసుకో!" అని నవ్వాడు శంకరం.

"అహం! అలాక్కాదు. ఆ చృంగా నాక్కావల్సింది వది ఈ డబ్బితో మీరే వెయ్యండి. ఎంత ఆవరణమొచ్చినాసరే ఆ డబ్బు ముట్టుకో కూడదు అలా కాకపోతే నా తీర్చిన మాట మీరు తప్పినట్టే!"

ఏదో పరిహాసానికి భార్య అనలేదని గ్రహించాడతను. అతనూ నవ్వుతాళకీ సరే ననలేదు. చిత్తశుద్ధితో ఆమె కోరిక తీరే అవకాశం కల్పించాలని అంగీకరించాడు. అన్నట్టుగానే ప్రతివెలా పదిరూపాయలనోటు ఆమె డబ్బితో వేయసాగాడు. ఆ తర్వాత చాలా సార్లు వెలాఖరు రోజులో, డబ్బు ఆవసరం

వచ్చేది. బయట దివరి దగ్గరో అప్పుయినా చేసాడు కాని...ఆమె కీచిన మాట మాత్రం తప్పలేదు ఆ డబ్బి ముట్టుకో లేదు. చూస్తుండగా రెండు సంవత్సరాలు దాటి పోయాయి.

తన కోరిక తీర్చుకోవటానికి కామాక్షి పెట్టుకున్న గడువు దగ్గరపడింది. సూటుకి ఎంత బట్ట కావాలి, ఎంత ఖరీదవుతుంది ... వాకబు చేసుకుంటోంది అంత డబ్బు డబ్బితోకి చేరిందా అని లెక్కలు వేసుకుంటోంది.

ఇటీవల జీతం వచ్చినరోజున పదిరూపాయిలు డబ్బితో వేస్తూ 'ఇంకా ముహూర్తం పెట్టలేదా?' అని నవ్వుతూ అడుగుతున్నాడు శంకరం. ఇంతకాలం వస్తుంది వస్తుంది - అవేదీ, ఈ మధ్య వస్తోంది - దగ్గరికి వస్తోంది అనటం మొదలు పెట్టింది కామాక్షి.

ఓ రోజున "ఎందుకీ డబ్బు దాస్తున్నావో నాకు తెలుసే!" అన్నాడతను ఆసలామె కోరిక ఏమిటో తెల్సుకోవాలని అశని ఉద్దేశ్యం కాని, అన్నేళ్ళు భదంగా గుండెలో దాచుకోగలిగిన సంగతి .. అందులో భర్తకి సంబంధించిన సంగతి చలుక్కన ఎలా చెప్తుంది? అతని వూహాకి ఆందదని తెలిసాక మరింత గుబ్బుగా దాచిపెట్టుకుంది ఆమె

ఆ వేళ బీతాలు తీసుకొనేరోజు ప్రొద్దున్న ఆఫీసుకు వెళ్ళేటప్పుడు అలవాటుగా "ఏమయినా కావాలా?" అని అడిగాడు శంకరం.

కామాక్షి రెప్ప వేయకుండా అతనివైపు చూసింది. "కావాలి వచ్చే పదోతారీఖున మీరు శలవు పెట్టాలి!"

అతను చిత్రంగా చూసాడు "ఏమిటి కథ? మన పెళ్ళిరోజు కాదుగా!"

"కాదు, నా పుట్టినరోజు!"

అతను నవ్వాడు "ఇన్నాళ్ళకి నీకు పుట్టిరోజు వండుగ చేసుకోవాలనిపించిందా?"

కామాక్షి కళ్ళు, ఎంత కాంతితో తళ తళ లాడాయి.

"ఆ వేళ నీకేం కొనిపెట్టను?" అని ప్రేమగా అడిగాడు

"నాక్కావల్సింది నేను కొనుక్కుంటాను ఇన్నాళ్ళూ మీరిచ్చిన డబ్బు చాలు దానికి"

(59వ పేజీ చూడండి)

జీవుల్ని ఆసుకొట్టే డిప్పుడు పుట్టిన రాగసు తేజోలక్ష్మి న్యాయ లిటిగేషన్ ఫోటో డ్రాఫ్టు కదయ్యాయి! డిప్పుడు చూడు వొచ్చి రెండు సంవత్సరాలు ముందే పట్టుకొచ్చే శారు!!

“ఇందుకేనా డబ్బు దాచింది? దీనికి నీలల తరబడి దాచాలా! నీ కేది కావాలంటే అది ఎప్పుడో కొనిపెట్టేవాడేకదా!” అన్నాడు అతను ముఖం చిన్నబుచ్చుకొని.

“మీరు కొనిపెట్టారని కాదు ఎందుకో అలా దాచాలనిపించింది” అని నవ్వింది ఆమె.

“ఏమిటి కొనుక్కుందా మనుకుంటున్నావు?” అని కుతూహలంగా అడిగాడు.

“ఉహూం! కొన్నాక చూపిస్తాను!”

“అబ్బు, అంత రహస్యమా!”

“అవును మిమ్మల్ని ఒక్కసారిగా ఆశ్చర్యంలో ముంచదామని!”

“నాకు తెల్పులేవోయ్!”

“అలాగని నాచేత చెప్పిద్దామనా? నేను చెప్పను. మీరు చెప్పకోలేరు కాని ... వెళ్ళండి!”

అతను నవ్వుకుని అసీనుకి వెళిపోయాడు. వెంటనే మాటు గుడ్డ కొని టైలరు కిస్తే కాని తన పుట్టినరోజు నాటికి అందదు. ఆ పూటే షాపుకి వెళ్లి గుడ్డ కొనేద్దామనుకుంది ఆమె. కాని, మాటు తెచ్చి భర్త ముందు పెట్టి ఆశ్చర్యపరచబానికి వీలైతేదు. టైలరు కొలతలు తీసుకొనేటప్పుడయినా అతనికి సంగతి తెల్సిపోతుంది. అతని పర్చుని బట్టి కొలతలు తీసుకొని కోటు కుట్టిస్తే తీరా సరిపోతుందో లేదో! ఇంత డబ్బు పెట్టి మాటు కుట్టిస్తే అది సరిగా లేకపోతే ప్రాణం/ఉపాయం ఉంటుంది! ఈ వరిస్తే తీలో భర్తతో చెప్పి బుగ్గరూ పాసింగుకి వెళ్లి వస్తేనే మంచిది ఇద్దర్నీ నచ్చిన రంగులో తీసుకోవచ్చు. తన ముచ్చట తెలిసాక అతనిక కాదనడం కాదనలేదు ... ఇలా ఆలోచించి ఆ సాయంత్రం అతనింటికి రాగానే అతనితో కల్పి బజారుకి వెళ్ళాలని నిశ్చయించుకుంది ఆమె

అంతేకాదు. అతను వచ్చేవేళకు ముస్తా బయి సిద్దంగావుంది. కాని, అతను మామూలు వేళకి రాలేదు ఇన్నాళ్ళకి అవసర మయినంత డబ్బు చేతిలో వుంది. తన ముచ్చట తీర్చుకునే ఊణం - ఏళ్ళ తరబడి ఎదురు చూసిన ఊణం - ఎంతో దగ్గరకి వచ్చింది ... అని మురిసిపోతూంటే కొట్టు మూసేవేళయి పోతున్నా అతను యింటికి తిరిగిరాలేదు!

మాటు మాట దేవుడెరుగు ... జీతాలు వచ్చేరోజున ... ఇంతవరకు అతను రాకపోవటం మేమిటి? ... అని లేనిపోని భయాలతో

కామాక్షి కోరిక

[10వ పేజీ తరువాయి]

ఆమెకు ప్రాణాలు గిల గిల లాడాయి కళ్ళు, కాయలు కాసేలా చూస్తూ వీధి గుమ్మంలోనే నిలబడిపోయింది. “నాన్న యింకా రాలేదు. కొంచెం మాడండిరా!” అంది కంగారుగా. కొడుకు లిద్దరూ చూసినస్తామని వెళ్ళారు. వెళినవాళ్ళు వాళ్ళూ తిరిగిరాలేదు. ఎక్కడని వెతుకుతారు! వాళ్ళనెందుకు వంసానా అని మరో దిగులు ప్రారంభ మయింది. ఆడపిల్ల లిద్దర్నీ అటూయిటూ కూర్చోపెట్టు కొని గడవతోనే ఊణమో యుగంలా గడవ సాగింది ఆమె.

ఏమిమిది గంటలు దాటాక కొడుకు లిద్దరితో తిరిగివచ్చాడు శంకరం!

“ఏమిటండీ యింత ఆలశ్యమయింది?”

అని ఉద్వేగ స్వరంలో అడిగింది కామాక్షి.

“బజార్ తిరుగుతుంటే టయిము తెలియలేదు” అని నవ్వి చేతిలోని “పేకెట్టు చూపించాడు తను.

ఆమె కళ్ళింత చేసి చూసింది. “ఏమిటిది?”

“వెళ్ళకోచూద్దాం?” అని మేలమాడాడు.

చిరునవ్వులు చిందిస్తూ, అతను ఎదుట నిలిచేసరికి గంటల తరబడి వడిన ఆవేదనంతా ఒక్కసారిగా కరిగి నీరయింది. ఆమె కళ్ళలోకి నీళ్లు చింది వచ్చాయి. “మీ కంఠా వేళాకోళంగా వుంది. వేళకి వస్తారేమో -

యిద్దరం కల్పి బజారుకి వెళ్ళచ్చని ఏడుచు చూస్తూ కూర్చుంటే యిలాచేసారు.”

“బజారుకి దేనికి? నీ పుట్టినరోజు కానుక కొనుక్కుందామననా?”

“దేనికోదానికి! దేని కయినా కలిసి వెళ్ళకూడదా యేం?” అంది బుంగమూతి పెడుతూ.

“ఎందుకు వెళ్ళకూడదు. నువ్వు కొనుక్కుందామనుకున్నదేదో నేనే కొని తెచ్చాను! ఇక ఆశ్చర్యంకంటే నీ వంతు అని పేకెట్టు తెరిచి చూపించాడు.

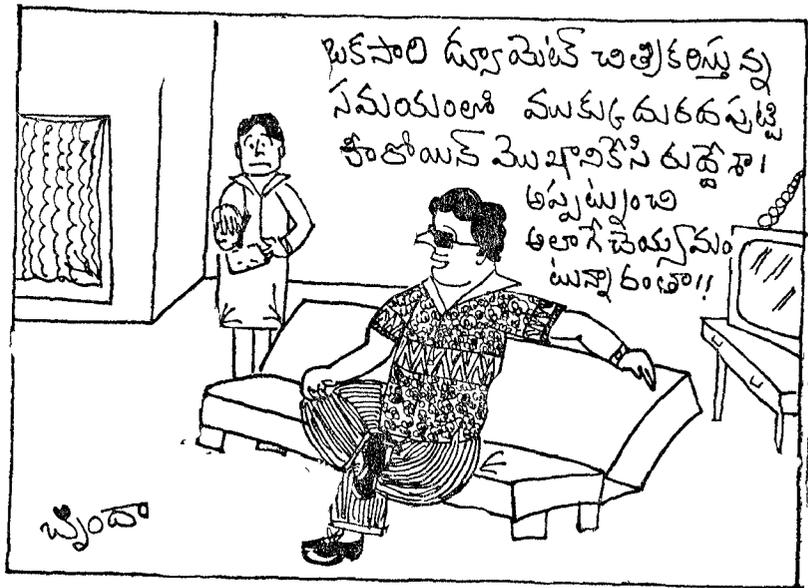
ఆమె నిర్భాంతపోయింది.

“నువ్వేం కొనుక్కుందా మనుకుంటున్నావో నేను గ్రహించ లేననుకున్నావా? ఇప్పుడేమంటావు?...” అని నవ్వుతూ తెచ్చిన పట్టుచీర మడత విప్పి ఆమె భుజంమీద చేసాడు.

కామాక్షికి ప్రాణం ఉస్సురుమని పోయింది. ఉక్రోశంతో, కోపంతో ఆమె ముఖం కండగడ్డలాగాయిపోయింది. తన భుజం మీద వున్న పట్టుచీర గుచ్చుకుంటున్నట్టు గబుక్కున తీసేసి వక్కనున్న బట్టమీద వడేసింది.

“ఎందుక్కున్నారది?” అని పిచ్చిగా అరిచింది.

శంకరం తెల్లబోయాడు. పట్టుచీర కాక మరేం కొనుక్కుందామనుకుంది? మూడు వందల్లో ఇదికాక మరి వచ్చేదేముంది? బంగారం గురించి తలపెట్టే కాలం కాదిది,

వృందా

గ మ ని క

గేయాలు పంపేవారు వాటితో తపాలా కార్డు జతపరచవలసివుంటుంది. గేయాలు తిప్పి పంపబడవు. గేయాలు, కవితలు సాధ్యమైనంత కృత్వంగా వుండటం మంచిది. సం.

మూలశంకకు
 త్రవగా
 ప్రస్తుతమున
హెడనెనా
 ప్రాథమిక పాఠశాలకు
 విద్యార్థులకు సూచనలు
 ప్రస్తుతమున
 ఆంధ్రప్రదేశ్ లో

మీరు బేబి/బాబు కావాలా

ఆనరెన్, ఇతర వైద్య చికిత్సలతో నిరాశ చెందిన సోదరిమణులు అనేకులు మా పరిహారచే సంజానవతాలయి ఇచ్చిన యోగ్యతా ప్రతనూలు గలవు. ప్రీపురుష సంధ్యాదోష నివారణా నిపుణులు. ఉచిత వివరమాత్రం:

శ్రీ నాగార్జున మూలిక కుటీరం,
 రామాలయం పేర్చి, 2వ లైను, కేదారేశ్వరపేట,
 తెనాలి-2. | విజయవాడ-3.

కామాక్షి కోరిక

ఇంక ఏం కొనుక్కోవాలని అమె అనుకుంది అతనికి అంతుపట్టలేదు. “మరి...మరి ఏం కొనుక్కుందామనుకున్నావు?” అన్నాడు తడబడబడతూ.

ఏళ్ల తరబడి తను కన్న కలలు ... కొన్ని నెలలుగా తను చేసిన ప్రయత్నాలు ... అన్నీ ఒక్కపూటలో భగ్గుమయిపోయాయి. అందులో విచారికోసం తానింత ఆరాట పడిందో అతనే చేజేతులా భగ్గుంచేసాడు. ఉక్రోశంతో కామాక్షికి కళ్లనీళ్లు సాగి వచ్చాయి. “ఛీ! నా ఆశలన్నీ పాడుచేసారు.” అంటూ చరచరా వంటింట్లోకి వెళ్లిపోయింది.

శంకరం ఎంతో నిరుత్సాహపడిపోయాడు. అమె వెనుకనే వెళ్ళాడు. “వచ్చేది నీ పుట్టిన రోజు కదా ... నువ్వు యిదే కొనుక్కుందామనుకుని వుంటావని కొన్నాను. సరే, జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. నీ డబ్బు నీ దగ్గరేవుంది కదా! నీక్కావల్సింది కొనుక్కో కామూ!” అన్నాడు అనునయంగా.

అతనెంత బతిమాలినా అమె మాట్లాడలేదు. ఆరాతి యిద్దర్నీ ఏద్ర పట్టనలేదు ... పొద్దున్న పీల్లలు స్కూలుకి వెళ్లిపోయాక మళ్ళీ ఆ ప్రస్తావన తెచ్చాడు శంకరం. “... మన వెళ్లయి యిన్నేళ్లయినా నీకు పట్టుచీరోక్కటయినా కొనలేకపోయాను. ఇప్పడెంతో సంబరపడి తెచ్చాను. ఇది కాదింకేదో కొనుక్కోవాలను కుంటున్నావు. నేను కాదనటంలేదు నీ యివ్వం వచ్చింది కొనుక్కో! ...”

“ఎందుకు రెండి. దేనికయినా ప్రాప్తం ఉండాలి! ...”

“నే నేదో తప్పు చేసినట్టు మాట్లాడుతున్నావు. నీ మనసులో ఉన్నదేమిటో పైకి చెప్పకోందే విలా తెలుస్తుంది?”

అమె చెప్పింది. ఆవేశంతో వచ్చిన అమె మాటలు అన్నేళ్ల అమె కోరికను బయట పెట్టాయి!

శంకరం నివ్వెరపోయి అన్నాడు. “నువ్వు ... నువ్వు చెబుతున్నది నిజమేనా!”

అమె ముఖం ఎర్రనెవుంది. “ఏం? ఎందుకు అబద్ధం చెబుతున్నావనుకుంటున్నావు?”

ఎంత ఆపుకుంటున్నా అతనికి నవ్వు వచ్చేసింది.

కేన్సరు గుర్తింపుకి కొత్త పరిశ్రం

శరరంతోని అన్ని భాగాలను విడివిడిగా ఒక తెరపై చూపించగల నూతన పరికరాన్ని జపానులో రూపొందించారు. దీని సహాయంతో కేన్సరు వంటి వ్యాధులను సారంభ దశలోనే గుర్తించవచ్చు. టోక్యో ఆసుపత్రిలో దీనితో పరీక్షలను జరుపుతున్నారు ఈ పరీక్షల తర్వాత జపాను ప్రభుత్వ ఆరోగ్య సంక్షేమ మంత్రిత్వశాఖ ఈ కొత్త పరికరానికి ఆమోదం తెలుపగలదు. ఎక్స్రేలకంటే ఈ పరికరం సురక్షితమైంది. ఎక్స్రేల వలన ఏర్పడే అణుధార్మిక వధానం దీనివలన ఏర్పడదు. ఈ పరికరాన్ని టోమో గ్రాఫీక్ స్కానర్ అని అంటారు. తోషిబా కార్పొరేషన్, టోక్యో విశ్వవిద్యాలయం వారు దీనిని సంయుక్తంగా రూపొందించారు.

“అదిగో! అలా నవ్వుతారనే నేనింత పరకు మీకు చెప్పలేదు”

“ఏ అడడయినా తనకు చీరలు కావాలనో, నగలు కావానో కోరుకుంటుంది కాని... తన పుట్టినరోజుకి మొగుడికి నూలు కుట్టించాలని ఎక్కడా అనుకోదు. ఇలాంటి కోరికలు అడవాళ్ళకుంటాయని నే నెక్కడా వివరేదు” అని గలగల వచ్చాడతను.

“ఎవళ్ళ గొడవో ఎందుకు? నా కిది కావాలనిపించింది. ఇది నా యిష్టం! ఏం మీ కిష్టంలేదా?”

“నూలుకేం నిజేవంలా వేసుకుంటాను. కాకుంటే షెరు కూడా వెడతాను.”

“నా కలాంటి దురాశ లేవీ లేవు. మీ కష్టాన్ని తంతో మీరో నూలు కుట్టించుకుంటే తప్పేముంది?”

“చూడు కామూ! ఏది తప్పు ... ఇది రైటు అన్నది కాదిక్కడ ప్రశ్న! మనమేం చేసినా నలుగురు నోళ్లల్లోను పడకుండా వుండేలా చేయాలి!”

“ఇదేంబి తమండీ! మీరు నూలు వేసుకుంటే ఎవరేమంటారు?”

“మా ఆఫీసులో నా తోటి వాళ్లెవరూ నూటు వేసుకురారు...”

“...వాళ్లు వేసుకోకపోతే పోనివ్వండి. మీరు వేసుకోవాలి కేం ? మీ యిష్టం మీది...”

“నన్ను చెప్పనీ! నేను వేసుకు వెళ్లాలనుకో ... సవాలక్ష ప్రశ్నలు వేస్తారు. నాకెదో లక్షలు లాటరీలో తగిలాయన్నట్టు చూస్తారు. హఠాత్తుగా ఆస్తులవయనా కలిసావ్వాయా అని అడిగేస్తారు...”

కామాక్షికి చిరాకెత్తింది. “అవుననండి. అక్కడితో నోళ్లు మూసుకుంటారు.”

“అహా! వాళ్లూరుకున్నా మా ఆఫీసరు వూరుకోడుగా! తవలాగే తమ క్రింద పని చేసేవాళ్లు ఈ ఖరీదయిన బట్టలు వేసుకోవటం ఆఫీసరుకి యిష్టముండదు. ఆఫీసు ఇనిలో కాన్స్ట్రయిట్ అటో అయిందనుకో ... అక్కడ్లించి తన అక్కను నా నూటుమీదే చూపిస్తాడు. ఇంకీ వీధిలో వాళ్లంతా నాకేమన్నా ప్రమోషను వచ్చిందా అని అడుగుతారు అమ్మలక్కలంతా నీ మీదకి దండనూ అకి వచ్చారు. సరే, నూటుతో సరిపోతుందా ? దానికి తోడు బూటు కావాలి, టై కావాలి. డ్రై క్లీనింగు ఖర్చు, బూటుషాల్స్ ఖర్చు, రోజు గెడ్డం చేసుకోవాలంటే బిడ్డు ఖర్చు...”

“మీకంతా వేళాకోళం !”

“కాదు. నిజం ! ఒక్క నూటుంటే ఇన్ని అవసరాలు వదాలి. అదే లేదనుకో ఏ బాదర బాదీ లేదు. నే నెలా వున్నానో ఎవడికీ అక్కరేదు”

కామాక్షి ముఖం చిన్నబోయింది. “అంటే, ఎవరిష్టం వచ్చిన బట్టలు వాళ్లు వేసుకునే హక్కు కూడా లేదా ఈ లోకంలో ?” అంది నిరుత్సాహంగా.

అతను గాఢంగా నిట్టూర్చాడు. “వాస్తవం చెప్పాలంటే లేదనే చెప్పాలి. పోలీసు వాడికి కాకీ యూనిఫాం ములా, జైల్లో ఖైదీలకి గళ్ల బట్టలూ మనలాంటి మధ్య తరగతి వాళ్లకూడా కొన్ని రకాల బట్టలు కేటాయించబడినట్టే లెక్క! మన జీవితాలెలా వుంటాయో మనం వేసుకోనే బట్టలే చెప్పతాయి. ఒకనేళ నూటు వేసుకొని వెళ్లానే అనుకో ఏవరికితోచినట్టు వాళ్లు ఏవరితార్థాలు తీసారు.”

ఉద్యోగంలో ఆమెకు మాటలు రాలేదు. |

“...ఇదే నూటు రేపు మన వాసుకి కుట్టించామనుకో! ఏవరూ ఏమీ అనరు. అనుకోరు. చదువుకుంటున్నవాడు ... ఏదో యింటర్యూకి వెదుతున్నాడను కుంటారు... అంతేకాని, నా లాంటి వాడు వేసుకుంటే అంతా నవ్వుతారు.”

“అదేంకాదు. మీ రనవసరంగా భయపడు తున్నారు. మనవాళ్లు చాలా మంది వేసుకుంటున్నారు.”

“ఎవరు వేసుకోవటం చూసావు ?”

“ఆ మధ్య మా చెల్లెలు మొగుడు వేసుకోలేదు ? ... అతను పెళ్లవ్వడు వేసుకున్నాడని చెప్పకండి. ఎవరికెప్పుడు వీలయితే అప్పుడు వేసుకంటారు అందులో ఏవరో ఏదో అనుకోవటానికి ఏముందో వాకర్లం కావటంలేదు”

“పిచ్చిదానా ! నువ్వనుకున్నట్టే ‘నా కిష్టమైంది కనుక వేసుకుంటాను. నీకేం మధ్య, అని అడిగినవాళ్ల మాటలు త్రోసి పారెయ్యచ్చునేను. కాని, ముందు ముందు ఆడపిల్లల పెళ్ళిళ్లు పెట్టుకొని, మగపిల్లల కాలేజీ చదువులు పెట్టుకొని ఈ దూబరా ఖర్చు లేందుకురా ... అని ఎవరోకాదు మా అమ్మే అంటుంది నన్ను ! అవిడకేమని బనాబు చెప్పను ?”

కామాక్షికి దుఃఖంతో గొంతు వూడి పోయింది.

“నిన్న నీకు పట్టుచీర కొన్నానా ? పెళ్ళానికి పట్టుచీర కొన్నాడని మా అమ్మే కాదు ... యిరుగూ ... పొరుగూ అంతా

నంతోషిస్తారు ! ఇక్కాళ్లకో మంచి పని చేసానని అంతా హర్షిస్తారు. నువ్వేవెప్పు... నలుగురిచేతా శోభింపించుకునే పని చెయ్యనా - నే తిత్తి చూపించుకునే పని చెయ్యనా ?...”

భర్త చెవుతున్న మాటలు కామాక్షికి విసిపించటంలేదు ... అంతేనా ? చిన్ననాటి నుంచి కలలు కన్న కోరిక తీర్చుకునే అవకాశమేలేదా ? ఇంత చిన్న కోరికను కూడా నలుగురూ ఆమోదించవర్చిందేనా ? ఎవరి బీవితాలు వాళ్లు అనుభవించే స్వేచ్ఛ నిజంగా ఈ లోకంలో లేనేలేదా ? ... ఇలాంటి ప్రశ్నలన్నీ ఆమె చుట్టూ గిరగిర తిరుగు తున్నాయి. ఇక్కాళ్లుగా మనస్సులో పెంచుకున్న ఆశల్ని త్రుంచి వేస్తున్నాయి.

“...అంతగా నూటులో నన్ను చూడాలని కోరిగొస్తుంటే చెప్పు ఎవరిదేనా వేసుకుని నీ వొక్కదానికి చూపిస్తాను.” అని ఆమెను నవ్వింపాలని చూసాడు శంకరం.

ఆమె బుగ్గల మీదికి జల జల జారి వచ్చింది కన్నీరు “లేదు. మీగు ఎరువు బట్టలు వేసుకోవాలని నాకు లేదు. *ఏదో దొంగ పని చేస్తున్నట్టు తప్పు చేస్తున్నట్టు రహస్యంగా మీరాపని చేయాలని నాకు లేదు.” అంది చేతులతో ముఖం కప్పకుంటూ.

ఆమెను ఎలా సముదాయించాలో అలాగి కర్తంకాలెదు

తీరని కోరికతో, నాల్గవరకానికి చెందినవి కూడా ఉంటాయని ఆమె కిప్పడిస్తూనే అర్థమవుతోంది !

